

Nàng giặt mßy món đồ . Hai con vßt xiêm loanh quanh bên cßnh, tìm bßt nhßng con bß màu đen, nhß bßng hßt cßi, sinh sôi rßt nhißu ß nhßng chß đßt ßt.

Hai con vßt nhß bßng hai cái hßt xoài, mình cũng đßp nhß hßt xoài. Chúng lßi ßa nßm bßp xußng đßt, vßa nßm vßa ăn: tß xa chßy tßi nßi, rßi nßm xußng, mß lia mß lßa. Trông chúng lßng xßng, lßu tßu.

Sßng lßng và chớp đßu màu đen, còn lßi là vàng. ß khoßng đen trên sßng lßng có bßn chßm vàng, tròn. Hai bên đuôi mßt lßi có hai vßt đen kéo dài ra đßn tßn sau cß : hai vßt ß nhß hai nét vß nghßch ngßm làm cho con vßt trông bußn cßi, lß bßch.

Lßc đßc cß mßt ngßi đàn bà trong xóm cho hai con vßt tß năm hôm trßc. Bà ta mua sáu con, đem vß nuôi, mßt đêm chußt cßn chßt ba con, đêm sau lßi cßn thêm con nßa. Nàng đßn chßi nhà bà ta sáng hôm ßy, đúng lúc bà tìm thßy xác con vßt thß tß. Ngßi đàn bà nóng tính xách chân con vßt chßt giß lên cao la lßi om sßm, rßi tßc mình cho nàng luôn hai con vßt còn lßi.

Lßc chßa bao giß nuôi vßt xiêm, không bißt tính chúng, nên ngßc nhiên thßy chúng mau quyßn luyßn mình quá sßc: nàng giặt đß, chúng theo ra gißng, nhßng lát sau nàng vào nhà, chúng sß bß ăn lúc thức chßy vào, quanh qußn và phóng uß đßy bßp. Mßi nuôi có mßy hôm, chúng đã mßn nàng, không chßu rßi.

Ngßi con gái lßy tay lßt mßt mßnh gßch bß : đßm bß rúc đßi gßch hoßng hßt nhßy lung tung, vßt mßng rß đßi bßt. Nàng trông theo vßt, và khi lß bß đã tßu tán hßt, nàng ngßc mßt lên thì bßt gßp ngay Tín đang rình mình.

Tín đ&ng ngoài rào nhìn vào. Không bi&t chàng đã đ&ng đó t& lúc nào. B& b&t g&p, Tín c&&i x&oa, c&&i th&t l&n. Ng&&i con gái đã b&i r&i, may nh& ti&ng c&&i y&nên l&y l&i đ&&c bình t&nh.

Tín b&o “nhân đi ngang qua... tình c& trông th&y...s&n đ&p v.v...” Chàng gi&i thích đ&i kh&i, qua qu&t. R&i chàng ném qua rào cho nàng m&t qu& cam l&n. L&c đón b&t, qu& cam đã r&i đ&ng vào tay, nh&ng vì nàng không gi& k&p nó l&i lăn xu&ng ch&u n&&c. Tín c&&i l&n l&n n&a, r&i v&y chào, đi luôn.

V& Tín đ&p l&m, L&c không dám t& so sánh. Thi&u ph& y&v&a đ&p v&a sang tr&ng, l&i khôn ngoan và có trình đ& h&c v&n cao h&n L&c nhi&u. V& l&i trong gia đ&nh đó, ng&&i chính là b&n c&a nàng là ch& y&ch& không ph&i là anh Tín.

H&i nàng còn & Plei-Piom, có m&t đ& Tín th&&ng lui t&i đ&a đi&m dinh đi&n đ& theo dõi vi&c khoan m&y cái gi&ng n&&c. Tín là k& s& h&c & M& v&a v& đ&&c vài năm, dáng đ&p nhanh nh&n, tr& trung; ng&&i ta có c&m t&&ng chàng ch&a v& con gì. M&t hôm, chàng trông th&y L&c & v&n phòng đ&a đi&m tr&&ng, vô ý đ& l& m&t v&ng c& nhiên s&ng s&. Ng&&i con gái đ& m&t. Tín v&i vàng nói ch&a th&n:

– Các cô tài th&t. Đ&n đây mà v&n gi& đ&u tóc u&n: m&i b&n làm tóc ph&i đi hàng trăm cây s&. Khi&p.

Ng&&i chung quanh cùng c&&i v&i chàng. Và s& vi&c không h& đi xa h&n nh&ng câu chuy&n trao đ&i l&t ph&t. Sáu tháng sau, khi g&p ng&&i v& xinh đ&p c&a Tín, ng&&i con gái ch&t đau nh&i trong lòng, nh&ng nàng t& đ&ng mu&n làm quen cho k& đ&&c. V& Tín là m&t ng&&i vui v&, không bao lâu hai bên ch& ch& em em v&i nhau thân m&t. M&i quan h& giao du v&i gia đ&nh ng&&i k& s& y& th&t lành m&nh. V& l&i h& không có đ&p & g&n nhau lâu: trong nh&ng năm qua hai bên đã nhi&u l&n thuy&n chuy&n, m&i bên m&i n&i.

Nh&ng cách đây b&n tháng, khi L&c đ&n B&o L&c thì g&p gia đ&nh Tín đã & đ&y t& ba tháng tr&&c. V& Tín m& m&t quán cà-phê, nh&c hay, trang hoàng khéo, thu hút đ&&c gi&i tr& đ&ng đ&o. Ch& đ&ng v&i L&c:

– Em r&nh không? T&i t&i em đ&n giúp ch& m&t lát đi. Đ&&c không?

Nàng ch&a k&p tr& l&i, ch& đã mau m&n phân tr&n:

– C& ngày ch& ng&i hoài ê&m c& ng&&i, mà không giao đ&&c công vi&c cho ai. &, ng&i kết &y

mà. Em làm việc ở quán cà phê ban ngày, chiều ban đêm... Quán chiều không mở cửa khuya đâu.

Số thực của Tín đâu có cần thuyết phục? “Giúp” chứ, Lữ quá sẵn sàng. Nàng mở lòng lo lắng với cái tâm lý sẵn sàng của mình: chính vì vậy mà nàng chùng chình, ngượng ngùng, không dám mở miệng nói ngay.

Tối lui nhà Tín để làm gì? Nàng cần gì, mong đợi gì ở Tín? Nàng không biết, không có ý định nào rõ rệt. Tuy nhiên, một tình huống, khuây khỏa, nhất nhà, tất nhiên năm tháng, vẫn hằng nàng về phía gia đình. Làm sao nàng không nói để “giúp” chứ Tín được?

Quán cà-phê ngày, ban ngày với “bà kể chuyện” ngượng kệt, ban đêm với Lữ, càng thu hút nhiều khách, mà một thiêu phu một thiêu nữ, cả hai đều kín đáo đoan trang. Chính cái vẻ nghiêm túc, thản nhiên của họ làm họ càng xa cách và càng có sức hấp dẫn.

Đêm đêm đến quán cà-phê của Tín, thực ra Lữ không có mục đích gặp chàng. Nàng gặp chàng ở đây này ở ngoài phố nhiều hơn. Tuy vậy, cái việc ngượng kệt ở quán của chàng khiến Lữ có cảm tưởng gặp chàng ở đây. “Gặp” một cách hết sức mờ nhạt.

Vào tuần lễ cuối cùng của năm, một buổi chiều, sau giờ làm việc, Tín đến số của nàng trong lúc nàng sắp mãn phiên trực. Số không còn ai, nàng thẫn thẫn ra sân rồi đi lên ra đứng bên cánh cửa gỗ, chờ ngóng nhân viên trực đêm đến thay thế.

Đúng vào lúc vậy, Tín đến. Chàng hỏi:

– Giờ này cô còn ở đây?

– Em trực, sắp về.

– Ông có ở đây không?

Quanh Minh

Tác Giả: Võ Phián

Thứ Năm, 26 Tháng 7 Năm 2012 21:49

Nàng ä cä u:

– Đâu có. Ông ä y vä tä bän giä räi.

“Ông cä” là träng ty cäa nàng. Tín täi tìm ông ta täi nhà, không gäp, täng ông ta còn bän viäc ä sä. Sau câu trä läi cäa Läc, hai ngä i không thäy có gì đä nói vä vän đä “ông cä” näa. Và cái phút äng yên, kä phía trong ngä i phía ngoài cánh cäng mät tòa nhà väng vä làm cho hä bät ngä lúng túng.

Häi sau Tín häi:

– Ngày mät cô vä Sài Gòn?

– Có ä em ä läi thêm mät hôm näa.

– Mừng mäy äi lên?

– Có ä đän mäng mäi.

– “Có ä” hoài. Không cái gì nhät đä nhät.

Giäng hai ngä i bät giác thäp xuäng. Tiäng cä i cùng hä thäp. Läc đang näm mäy cái käo trong tay, đäa ra mäi. Nàng äng ä mä bàn tay, không nói gì. Tín đäa tay nhón äy mät cái. Hình nhä chàng toan làm mät cä chä gì hay nói mät câu gì đó thì có tiäng däp ä xa xa.

Không cän quay äi, Läc đã biät đó là vängä i lao công. Nàng rút tay vä, xô räng cánh cäng, nói än:

– Mäi anh vào. Chä mät tí, không chäng ông cä äi đän.

– Thôi khäi cô. Tôi sä äi đäng nhà đúng vào giä ăn täi, thä nào cũng bät đäc.

Sáng hôm sau thßt sßm, Lßc đang gißt giß gißng nhà trß thì Tín “nhân đi ngang qua” gßi chào nàng, và ném vào cho nàng mßt trái quít, bßo vßa hái ß đßn đßn ông Tâm vß. Rßi mßt hôm khác nßa...

Nhßng chuyßn nhß thß, tß nó cũng chßa có hßn mßt ý nghĩa gì, mßt hßa hßn gì rõ rßt. Nhßng thßnh thoßng Lßc chßt nghĩ đßn, nhß lßi mßt vài chi tißt, và nàng nhßn thßy nó có mßt sßc “ngßm” đáng sß. Nó ngßm đßn, ngßm đßn.

Cußi cùng Lßc nghĩ: nên vß ß hßn vßi mß nàng, ß Thß Đßc. Mß nàng nhßn đã nhißu lßn. Lßng bßng chßng bao nhiêu, trßc đây đã có lúc nàng mußn xin nghß vißc vß vßi mß. Lßn này thì không nên đßn dà nßa. Vß đi thì hßn.

Mßt mßt nàng đã chán cußc sßng lßnh đßnh, lß loi, đßy bßt trßc. Mßt khác nàng vß vßi mß, vißc ßy có nghĩa nhß mßt sß tha thß, sß đem lßi cßm tßng yên ßn đß mß nàng vui sßng trong tußi già.

Tha thß tßi lßi gì? Lßc cũng không rõ lßm. Cái bißn cß kinh khßng ßy trong quá khß cßa mß nàng, nàng chßa gßp mßt ngß i nào chßu trình bày đßy đß cßn kß cho nàng bißt. Nhßng ngß i thân thì vì cßm tình đßi vßi mß nàng mà không nß nói đßn chuyßn ßy, nhßt là nói vßi đßa con gái cßa bà. Nhßng cũng có lß là thßc ra chßng mßy ai hißu bißt tßng tßn câu chuyßn xßy ra làm sao.

Mß nàng mà lßy mßt lßt hai ngß i chßng? Không tßng tßng đßc. Bà đâu phßi con ngß i lßng lß. Tß ngày khôn lßn tßi giß Lßc càng ngày càng ngßc nhiên vß mß mình. Nàng đâu có ngây ngô gì? Nàng bißt phán đoán chß, nàng đi đây đi đó nhißu, giao thißp nhißu hßng ngß i, nàng bißt nhßn xét chß: mß nàng không nhßng không phßi mßt ngß i đàn bà lßng lß, bà lßi còn quá bßo thß, cß chßp. Mß nàng cũng kín đáo nhß nàng, ngoài ra bà lßi là con ngß i nß nßp thußc lßp trßc.

Ngß i đàn bà nhß thß lßy hai chßng cách nào? đã ăn ß, chung sßng mßt lßt vßi hai ngß i đàn ông nß ra sao? Trßi ßi, mß nàng! Không tßng tßng đßc.

Mà chính bà mác a Lác, chính bà, bây giờ có lá cũng không nhá, không nghĩ ra thái đác a mình hái đó. Bián cán nhá mát chuyán đá tháng, tá đầu xáy đán, rái mát đi, không cát nghĩa nái. Trong sá nháng ngái ngác nhiên có cá chính bà.

Đái khái nháng đáu Lác đác biát là sau khi cha má nàng sáng vái nhau êm đám đác ba năm, nàng đã đác mát tuái rái, thì trong sá bán bè cáa cha nàng có mát ká báng tái lui thân mát. Hình nhá là mát ngái làm tháu khoán gì đó. Ngái ò y đau mát trán tháp tá nhát sinh tái nhà gia đình nàng, má nàng sẵn sóc. Lành bánh, ngái đàn ông nhát đánh không đi đâu náa: Chát sáng chá biát có mát ngái đàn bà là má nàng, ông ta nói váy. Nói thành khán, chí tình.

Tát cá gia đình, há hàng, xóm giáng v.v... đáu láy làm mát sá kinh hoàng. Nháng còn biát làm gì đác náa?

Cuác sáng cáa bá ba kéo dài ba năm. Có nhiáu sóng gió đá dái xáy ra trong thái gian ò y, đáa tái hai kát quá: thá nhát, Lác đác bà nái đem vá nuôi, không cho á chung vái má (tá đó nàng sá lệnh đánh tá nhà nái đán nhà bà cô này bà dì kia cho tái lán); thá nhá, cha nàng bá nhà đi biát tích.

Nghe nói ông đi vào đáp má nàng há sinh mát đáa con trai. Con cáa ai? Má nàng không trá lái đác cái thác mác ò y. Cha nàng và cá ngái đàn ông kia, cá hai không thá không bán khoản. Rái láng lán lên. Cho nên mát ngái phái ra đi.

Còn ngái cháng sau cáa má nàng thì ông ta không thá đi đâu, không thá rái đác má nàng. “Sáng chát” vái má nàng, “ông Trái bát tôi...”, ông ta phân trán vái mái ngái nhá thá. Đó là mát ngái đám mê liáu lĩnh đán bát tháng. Má nàng ván đá m đám bình tĩnh nhá váy mà rái cũng lao vào cuác tình này, ò y có lá là do sác lái cuán khác hái cáa ngái đàn ông ná. Sác đám mê cáa ông ta lái cuán nhá cuáng phong, nhá lác bão. Má nàng báy giá còn trá, không đá sác tá chá, lái vì tính tình chá m cháp cho nên bà đã bá hút vào trán lác mà ván cháa káp hiáu tình thá.

Đáa em trai duy nhát cáa nàng sinh ra cháng bao lâu rái mát. Mà ngái cháng sau cáa má nàng cũng chát trong mát tai nán lao đáng: ông ta bángã tá trên trán nhà xuáng, đáp đáu vào mát đáng gách, ngác ngoái năm tuán lá, rái đi luôn.

Sau khi chôn cát ngái đàn ông ò y, má nàng nhá tánh mát giác má. Bà bác ra khái mát thái ká cuáng loán, và nhá thá không bao giá dám ngoánh mát ngó lái. Không ai nghe má nàng nhác

m&t l&i nào t&i quá kh&. M& n&ng d&t khoát: bà không có quá kh& n&a.

Cái vi&c m& n&ng trôi gi&t vào t&n Th& Đ&c, l&p nghi&p & đây, m&t ph&n là do s& run r&i c&a công vi&c làm ăn, nh&ng m&t ph&n khác ch&c ch&n cũng là do ý bà mu&n r&i xa quê h&ng, thân thu&c. Trong nhà, L&c đã đ& ý tìm ki&m mà không h& th&y m&t v&t tích gì c&a đ&i v& ch&ng hay tình ái c&a m& n&ng x&a kia: không m&t món đ& nào c&a đàn ông còn sót l&i, không m&t t&m hình c&a ng& i nào trong hai ng& i.

M& n&ng m&t h&n quá kh&, t&ng nh& cũng không còn tình c&m n&a. T& ngày khôn l&n, L&c tuy&t nhiên không bi&t đ&n m&t m&i tình nào c&a m&. Th&m chí n&ng cũng không h& có lúc nào b&t g&p & m& n&ng m&t l&i nói, m&t c& ch&, m&t ánh m&t bi&u l& s& xúc đ&ng đ&i v&i nam phái. Bà nh& t&t ng&m đi. Ngu&i l&nh, u& o&i.
Càng l&n L&c càng th&ng m&. Nh&ng b&t tr&c tình c&m & đ&i, ai cho kh&i? Ch&ng qua là tai h&a, có gì đáng trách đâu. B&y lâu n&ng không v& đ&c v&i m& không ph&i là vì thành ki&n gì đ&i v&i chuy&n cũ c&a bà, th&c ra ch& vì tính n&ng dùng đ&ng b&t quy&t. B&y gi& n&ng v&, ch&c bà m&ng l&m.

N&ng v& ch&. Lúc này n&ng đang c&n m&t ch& đ& v&, đ& tr&n n&p. N&ng đang b&i r&i vì s& đ& đ&a c&a m&t th& tình c&m không lành.

Hôm qua, hai con v&t đã bi&u di&n m&t màn thân ái làm n&ng ng&c nhiên. N&ng ng&i l&t m& rau mu&ng ngoài sân, chúng ch&y loanh quanh, vung vung cái đuôi, r&i n&m b&p xu&ng bên c&nh. M&t lát, n&ng b&ng r& rau đã l&t xong vào b&p. N&ng v&a ng&i xu&ng tr&c cái h&a lò, nghe có ti&ng líu ríu sau l&ng, quay l&i thì đã th&y đ& hai con v&t xiêm con. Chúng n&m b&p t& lúc nào sát chân n&ng, ngh&nh cao c&, m&nh&ng con m&t đen lay láy, vung vung cái đuôi... Bu&n c& i, chúng bám theo n&ng nh& tr& con theo m&. Trông ng&y ng&, t&i nghi&p.
Vài ngày n&a L&c v& v&i m&, và s& b& l&i hai con v&t xiêm con v&i s& quy&n luy&n c&a chúng. N&ng đã b& sau l&ng nh&ng “tình c&m” qu&n quít nh& th& & nhi&u n&i. M&t con chó qu&n & Gia Nghĩa m&i l&n trông th&y n&ng b& m&t đ&a bé trên tay hay ôm m&t con gà ra v& t&ng tiu là nó kh&n kh& ch&y quính lên, rên &. Nó ganh t&. N&ng đi đâu v&ng vài ngày, lúc v& t&i nhà, nó l&ng qu&ng, s&a ăng &ng, m&ng v&i c& n&c ti&u ra, lúc đ&c b&ng lên nó ng&m l&y tay n&ng gi& trong mi&ng th&t lâu.

Còn nh&ng con mèo c&a các nhà tr& & đây đó chúng đ&u tinh khôn và m&n n&ng kín đáo. Có con ngày đêm quanh qu&n bên gi&i gi&ng n&ng, nó quen h&i h&ng c&a n&ng và n&ng quen nó. Có con m&i b&a ăn l&ng l& nép bên mình n&ng, và th&nh tho&ng l&y chân tr&c kh&u th&t nh& đ& nh&c nh&, đ& xin món ăn. Nó kh&u n&ng mà nh& bi&t tránh s& chú ý c&a m&i ng& i khác.

H&i & trên Pleiku, công vi&c bàn gi&y t&i đ&a đ&i m dinh đ&i n ch&ng có bao nhiêu; nàng v&n lãnh ph&n đi ch& hàng ngày cho m&y anh ch& em cán b& & chung v&i nhau. L&n nào đi ch& L&c cũng xin m&t ít đ&u tôm đuôi cá đem v& cho m&y con gà. Gà ăn quen, ri&t r&i m&i l&n nàng đi ch& v&, nghe ti&ng nói hay ti&ng chân c&a nàng t& ngoài sân hay tr& c ngõ, chúng nó đã m&ng r& r&i rít, đ&p cánh, nh&y nhót, la lên quang quác trong chu&ng. Ng& i đàn bà & căn nhà sát vách b&t c& i, kêu: “Má v&, t&i bay &i. Má v& r&i đó”. Ít khi lữ gà l&m l&n: chúng phân bi&t ti&ng chân và bóng dáng c&a nàng t& xa th&t đứng.

Nh&ng th& tình c&m nh& v&y đ&u có đ& có &i. Đ&i v&i nh&ng con gà, con v&t, con chó, con mèo &y L&c cũng có m&t thái đ& âu y&m theo cách riêng. Nàng có c&m t&ng mình s&ng & đâu xung quanh cũng có m&t b&u không khí tình c&m & m áp bao b&c. “Bao b&c nh&ng ng& i con gái mu&n ch&ng”, có lúc nàng chua chát. L&n này t&i s& c&a nàng làm, v& ch&ng ng& i lao công có m&t đ&a con trai vào kho&ng tám, chín tu&i gì đó. Gia đình ng& i lao công & m&t căn nhà ph& ngay trong s&, cho nên nàng v&n trông th&y đ&a bé hàng ngày. Hai tháng g&n đây, L&c nhi&u l&n b&t g&p nó ho&c quanh qu&n bên chi&c xe g&n máy c&a nàng, ho&c đ&ng t& xa nhìn nàng làm vi&c, ho&c l&ng v&ng đón đ&i nàng lúc đi lúc v&.

Cái rung đ&ng mông lung, ngây th& trong lòng m&t đ&a tr& &y, có m&y ng& i khác trong s& cùng đ& ý. “Nó yêu đ&y”. Nàng c& i: “N&u tôi có ch&ng s&m con tôi cũng b&ng nó.”

Nàng nói đ& đ&u i câu chuy&n đi. Nh&ng th& c s&, nàng không th& xua đ&u i đ& c kh&i tâm trí “m&i tình” n&. Quanh nàng b&u không khí tình c&m bao b&c càng &m càng n&ng.

L&c lúc nào cũng đ& c yêu m&n. Nh&ng yêu m&n v&y v&y thôi, ch&ng đi t&i đâu, mà tu&i tr& c&a nàng thì... tu&i tr& b&t c& c&a ai cũng th&, nó không ch&u ch& đ&i. Ch& đ&i m&i mòn trong nh&ng tình yêu gà yêu v&t. L&c không & h&n v&i cha, không & v&i m&. T& bao nhiêu lâu nàng không có h&n m&t quê h&ng, dù là quê cha hay quê m&. Đ&n đ&n, l&n lên, nàng th&y mình s&p m&t đi m&t th& quê h&ng n&a: là tu&i tr&. Xa tu&i tr& nàng m&t t& tín, nàng b& v&, hoang mang.

T& nhiên L&c th&y mình c&n v& & v&i m&, v& h&n.

Khi cha nàng b nhà ra đi, ông b tin luôn b n năm. R i v n không th t tin t c gì, m t hôm thình lình ông v thăm nhà thì b y gi ông đã thành m t quân nhân r i. Cũng nh nhi u ng i khác t ngoài Trung ra đi, ông cũng vào trong Nam tìm sinh k , nh ng không hi u làm sao ông l i vào lính. Bây gi cha L c là m t đ i úy d i C n Th .

Hình nh m nàng có bi t v nh ng đi u đó: cha nàng l y v Vĩnh Long, có thêm hai con trai ba con gái, cha nàng th nh tho ng v thăm nhà ngoài Trung, v n g p L c, cha con v n liên l c v i nhau, lâu lâu cha nàng g i cho nàng m t món ti n, m t món quà v.v... M nàng không bi t gì rõ r t l m, bà cũng không tr c ti p h i nàng l n nào. Tuy nhiên m i khi có cái áo dài, cái ví c a cha nàng m i cho, L c v n khéo léo cho m bi t.

Thái đ c a ng i đàn ông làm cho nàng ng c nhiên. Cha nàng không gi u đ c s thù h n. Th t l lòng: Ông không ph i không bi t đ i khái m nàng bây gi s ng ra sao, nh ng càng ngày ông càng thâm thù. Sau cu c đ v , gi a hai ng i ông đ c nhi u “thành công” h n ch , ông v n l p l i m t gia đình, ông đang s ng sum v y. Còn ng i đàn bà thì cu c đ i tan hoang r i, còn gì đâu. V y mà ông không tha th đ c. Ông v n nh còn ng ng ngừng, d n d i: không bao gi v quê mà ông ch u đem theo ng i v sau hay nh ng đ a con c a ng i v sau. L c ch a g p bà dì Vĩnh Long và m y đ a em. Bà n i nàng thì có m t l n vào C n Th n a tháng, nh ng L c và bao nhiêu ng i khác phía n i đ u ch a đ c ghé m t nhòm vào cu c đ i sau c a cha nàng.

Qu là khi c n v , nàng ch có th v v i m mà thôi, dù bà có ra sao đi n a.

Ph i xong các món đ v a gi t lên dâ, L c xách cái thau nh a và nh t trái cam lên. Nàng v a b c vào nhà v a nghĩ: “Anh y mà bi t nh ng trái cam trái quít này t ng xu t mình ra kh i B o L c?”

Ng i con gái nghĩ đ n nh ng giây phút xúc đ ng, nh ng cái nhìn nh ng câu nói trao đ i v i Tín... Nàng nghĩ đ n nh ng cái nhìn nh ng câu nói đ m đ m trong quán cà-phê c a nh ng ng i con trai, trong s đó có m y khuôn m t mà ch c ch n nàng s không quên đ c, dù không quen bi t... Trong cái quán cà-phê mà nàng s r i b mãi mãi.

Nàng nghĩ... quanh nàng không ph i ch có nh ng c p m t đen láy c a v t xiêm con, c a th ng bé nhà bác lao công, không ph i ch có tình gà tình v t. Quanh nàng không ph i ch là m t b u không khí m áp, mà có c m t b u không khí ch t ch a nh ng lu ng đ n nguy hi m,

luôn luôn sẵn sàng phát nổ vì một tia lửa, một bầu không khí đầy bất trắc...

Nàng mà người sẵn bất trắc? Vâng, chán cảnh lệnh đênh thì có, chứ còn đời với sẵn bất trắc...

... Một người con gái chết sống “sống” trong sự bất trắc. Đến lúc quyệt đênh về với mẹ, với cảnh an toàn, lúc mẹ cảm thấy mình đang thu xếp cho một cái gì như là một cảnh hạnh phúc. Thu xếp rồi bố cục sống chết sống. Không còn đe dọa bất trắc nào nữa, đời nàng còn gì sống chết? Đời với một người con gái, như vậy có còn là sống chết nữa chăng?

Nhưng ánh mắt lén lút, nhưng câu nói lấp ló ...: thì phút chót người con gái đoạn trang bỗng thấy mình vẫn yêu thích sự bất trắc.

Khi bất trắc bùng nổ như bom trong đời mẹ nàng thì suốt một đời bà không lấy lấy được cái thăng bằng. Trái lại với một cuộc sống như của nàng thì nàng sống như không sống chứ đời sự bất trắc, nhưng bất trắc làm run rẩy cuộc sống. Chứ đời âm thầm, vô ý thức, nhưng mà thì thì, như thì mong mỏi cái ý nghĩa của cuộc đời, ít ra là ý nghĩa của tuổi xuân mình vậy. – Ô hay!